

V Kršnův zpravodaj

● občasník pro přátele Kršny ● říjen 1992 ●

Kršna, Góvinda, je Nejvyšší Osobnost Božství. Jeho tělo je věčné, blažené a plné poznání. Nemá počátek, protože je počátkem všeho a je příčinou všech příčin. *Brahma-sanhita 5.1*

Milí přátelé,

velice nás těší, že se můžeme s Vámi opět spojit formou Kršnova zpravodaje. Především bychom Vám rádi velice poděkovali za Vaši podporu a ochotu při podepisování petice a registrace. Nedávno jsme dostali odpověď od Ing. Josefa Pavely, předsedy petičního výboru pro lidská práva a národnosti České národní rady, z které přinášíme jen to nejdůležitější: „Argumenty pro vyšší počty zletilých osob, hlásících se k určité církvi, byly především z obavy z registrace různých náboženských sekt, které šíří nehumánní myšlenky a chovají se nesnášenlivě k jiným církvím. Jsou tím však vyloučeny z registrace malé církve a náboženská hnutí, které hlásají zcela opačný duchovní směr s velkým vztahem k humanitě a duchovnímu životu, a to se týká hnutí Haré Kršna... Znění zákona by měla ČNR projednat začátkem příštího roku.“ Kršnovou milostí a také díky Vaší pomoci, zatím vypadá celá záležitost, alespoň v českých zemích, nadějně. Zatím se však registrovalo pouze 450 členů (z toho 56 ze Slovenska), proto Vás stále prosíme o pomoc při hledání dalších příznivců hnutí Haré Kršna.

Kdo se zúčastnil védské svatby a oslav narození Kršny na Kršnově Dvoře, si jistě všiml, že se na obytné budově provádějí renovace. Oddaní Kršny sami přeložili celou střechu a budují obytné místnosti, kde budou bydlet muži. Pro chrám nyní připravují tu největší místnost, zdobí ji štukováním a vyrábí i nový oltář. Přijedete-li se 26. října podívat na Kršnúv Dvůr na oslavu kopce Góvardhanu a Gó-púdžu, což je obřadné uctívání krávy v chrámu, jistě budete mile překvapeni.

Kdo se nemohl v neděli 16. srpna zúčastnit první védské svatby na Kršnově Dvoře, mohl se o této slavnosti dočíst v denním tisku. Tento tradiční védský obřad přijel provést oddaný Kršny amerického původu, Padmánabha Prabhu, který nyní působí jako kněz na německé farmě. Všichni, včetně novomanželů Ragunáthy-prijí dáse a Šjámaly déví dásí, jsme se sešli na louce ve velkém vojenském stanu, kam jsme pozvali i Božstva z chrámu, u obětního ohniště pěkně vyzdobeného květinami a ovocem. Padmánabha Prabhu vyznačil v ohništi posvátnou jantru a zapálil obětní oheň.

Zpěvem védských manter a prováděním muder očistil místo, obětní prvky i mysl a takto pozval do ohně Nejvyššího Pána Šrí Višnu, aby přijal tuto oběť a vyslechl sliby novomanželů. Bůh má nespočetné podoby a energie a při svatebním obřadu je přítomen jako oheň. To potvrzuje Kršna v Bhagavad-gítě 9.16: „Já jsem obřad, oběť, obětní podíl předkům, léčivá rostlina a posvátná modlitba. Já jsem máslo, oheň a obětování.“ Matka dívky, která zastupuje celou rodinu, svázala budoucím manželům ruce girlandou, což znamená, že předává svou dceru pod ochranu muži. Matadží Šjámala, oblečená do růžového sáří se zlatým okrajem a překrásně nazdobená indickou bižutií, květy ve vlasech a ornamenty na tváři i na dlaních, slíbila před Višnem, že bude vždy následovat manžela. Ragunátha-prija Prabhu potom obětoval ghí, přepuštěné máslo, a zpíval různé mantry, posvátné modlitby, na ochranu ženy, která stála za ním. Ona obětovala pro ochranu muže rýží do ohně. Cíp horní části sáří nevěsty a cíp šály ženicha byly svázané na uzel, který se neměl rozvázat po tři dny. Nevěsta položila nohu na kámen a odříkávala mantru na zajištění stálosti a věrnosti. Muž ji provedl postupně sedmi kruhy okolo ohniště, čímž zajistil rodině šťastné soužití, dostatek krav, peněz, úrody, úspěšnost duchovního života... Manželův přítel obešel před manželi sedmkrát okolo ohně s nožem, na němž byl nabodnutý citrón, což symbolizuje ochranu před nepřítelem. Potom si manželé vyměnili girlandy, což byl okamžik vlastní svatby. Následovala další oběť, při níž všichni svatebčané při zpěvu manter házeli do ohně rýží. Hlasitým „Hariból“ dostali novomanželé požehnání od všech přítomných. Následoval kirtan, zpívání Haré Kršna mahámantry, nejdůležitější oběť v Kalijuze, v tomto věku hádek a nesvárů. Svatební průvod opět doprovodil Božstva zpět do chrámu, kde se pokračovalo v kirtanu, zatímco na louce si hosté už pochutnávali na tradiční nedělní hostině.

Na oslavu Kršnových narozenin, Džanmaštamí, přijelo na Kršnúv Dvůr také spousta hostů a oddaných. Na louce vyrostlo stanové městečko, spalo se i ve vojenském stanu, který přes den nahrazoval chrám. Ještě před svítáním jsme začali s opěvováním Kršny. Všude byly spousty květin a girland. Božstva byla oblečená

v nádherných nových šatech. Kuchaři celý den (i několik dní a nocí předem) vařili a tak připravili pro Kršnu 186 chodů i s obrovským dortem. Slavnost vyvrcholila půlnočním obřadem a veselým kirtanem, při kterém snad všichni tancovali, obětováním hostiny, rozbalováním dárků, mezi nimiž byla i první kniha ve slovenštině *Dokonalé otázky a dokonalé odpovědi*, které Kršna dostal k narozeninám a výbornou hostinou. Hosté i oddaní zmoženi tancem i spoustou lahodného prasádam se ukládali ke spánku až k ránu. Na druhý den se oslavoval den zjevení Šríly Prabhu-pády opěvováním, nasloucháním a opět uctíváním prasádam.

O dva týdny později byla oslava dne zjevení nejmilejší společnosti Kršny, Šrímatí Rádharání, energie blaženosti Pána. O den dříve přijela do Prahy známá americká hardcorová skupina *Shelter* (Útočiště). Hardcore je hudební směr, který vznikl z punk rocku, ale je ještě o něco tvrdší, agresivnější a rychlejší. V samotném hardcore pak existuje trend *straight-edge*, jehož vyznavači jsou vegetariáni, nepožívají omamné látky a neuznávají honbu a chamtivost po penězích (hazardování) a ani volný sex. Hudebníci *Shelteru*, všichni oddaní Kršny, mohou tedy docela dobře oslovit tento druh publika svými tradičními

ními vaišnavskými texty v poněkud tvrdším podání. Máte-li zájem o další informace, pošlete nám čtyř korunovou známku spolu se známkou na poštovné, za které Vám pošleme bulletin *Krishna Mission* (v češtině - 4 stránky A4). Připište, zda máte zájem i o hudební nahrávky *Shelteru*. K dispozici by byly *Shelter Live at Kršnúv Dvůr* (pozor, ne hardcore, ale čistá vaišnavská hudba) a *Quest for Certainty* (typický hardcore). V případě většího zájmu bychom tyto kazety zajistili a informovali Vás v dalších číslech Kršnova zpravodaje.

Před úspěšným koncertem *Shelteru* ve strahovském studentském klubu zpívali oddaní před pražskými provozovny McDonalda. Tímto duchovním hudebním vystoupením se zúčastnili demonstrace za práva zvířat. (Potyčky mezi policajty a anarchisty, ke které došlo u McDonaldovy restaurace ve Vodičkově ulici, se však již nezúčastnili, jak mylně informoval tisk a televize.) Takto každou první sobotu v měsíci po jedenácté hodině očišťují oddaní skoro z celé ČSFR opěvováním Kršny ulice ve středu Prahy. Zpívání Haré Kršna mahámantry má takovou sílu, že i když do takto očištěné ulice někdo přijde po týdně, bude z toho mít duchovní prospěch. Přijďte i Vy a přidejte se k nám.

OZNÁMENÍ

Chcete-li i nadále číst Kršnúv zpravodaj, či jiné informace o hnutí, zašlete prosím obálky nadepsané Vaší adresou s pětikorunovými známkami, kterých použijeme k zaslání dalších čísel.

Vás, kteří už u nás máte své obálky, bychom chtěli poprosit o nějaké další známky, neboť došlo ke zvýšení poštovného na pět korun. Velice nám také pomůžete, pošlete-li nám příspěvek na vytištění zpravodaje (třeba opět v podobě známek), který bychom chtěli publikovat každý druhý měsíc.

Děkujeme Vám mnohokrát za Vaši pomoc. Haré Kršna!

Halva z dýně

0,5 kg dýně
0,5 kg cukru
200 ml mléka
4 pl másla
šlehačka

5 pl mandlí nebo vlašských ořechů
1/3 čl kardamomu nebo zázvoru
1/2 čl muškátového květu
1 čl citrónové kůry

Očištěnou dýni nakrájejte na kostičky a s mlékem, máslem a cukrem poduste na mírném ohni a za častého míchání, dokud nevznikne hustá hmota. Vmíchejte koření a nasekané mandle či ořechy a zapečte na vyšším plechu. Podává se teplá se šlehačkou.

Zveme Vás na programy

Součástí každého programu je hudební vystoupení, přednáška, diskuse, promítání diapozitivů, vegetariánské občerstvení podle starých indických receptů, nabídka duchovní literatury, meditativní hudby, vonných tyčinek a indického koření.

17.10. Setkání přátel hnutí Haré Kršna ze západočeského kraje v **Plzni** od **14 hodin** v domě U Trnků vzdělávací agentury ESPRIT v Koperníkově ulici 26 (poblíž nádraží ČSAD). Na téma **Jóga v dnešní době** bude přednášet **Ašvahari Prabhu**.

23.10. Přednáška v **Pardubicích** v prostorách SOUE Do nového 1131 od **17 hodin** (Na Židově, bus č. 9). Přednáší **Džaja Gurudéva Prabhu** na téma **Jednoduché žití a hluboké myšlení**.

31.10 O Odkazu staré Indie dnešku přednáší **Džaja Gurudéva Prabhu** od **13 hodin** v **děčínském Jóga klubu** v Plzeňské ulici (u zadního vchodu do obchodního domu Korál).

Střediska hnutí Haré Kršna

ISKCON Na Blanseku 740/24
142 00 Praha 4 - Modřany
tel.: (02) 46 73 29
(bus 190, 157 z metra Budějovická)
Pravidelné nedělní hostiny od 14 hodin.

Vegetariánský klub U Góvindy
Na hrázi 5, 180 00 Praha 8
tel.: (02) 68 37 226
(u stanice metra Palmovka)
Po-Pá 12-18 hodin pohoštění.

Ekologická farma
Kršnův Dvůr
257 28 Chotýšany
(žel. zastávka Městečko u Benešova)
Pravidelné nedělní hostiny od 14 hodin.

Středisko Náma-hatta
Lazy 161
354 91 Lázně Kynžvart
Pravidelné nedělní hostiny od 15 hodin.
Přednášky v lázeňských domech.
Relace v karlovarském a chebském rádiu.

Haré Kršna Servis
793 15 Lichnov 147
Pravidelné nedělní programy.

Haré Kršna Centrum
Příčky 8
625 00 Brno
(Starý Lískovec, tram č. 15, st. Osová)
Programy každou sudou nedělí. od 14 hod

TELE bez VIZE, aneb skvělá transakce

Mnoho lidí mluví v této době k masám ať už sami za sebe, za národ či za celé lidstvo. Témata jejich kázání směřují vždy jen k jednomu, ke zdokonalení či zkvalitnění života člověka. Já bych také chtěl něco sdělit všem lidem, i když nejsem zrovna rozený spisovatel. Chtěl bych prostým a srozumitelným způsobem vysvětlit, jaký je skutečný smysl života. Rád bych Vám proto vyprávěl příběh o tom, jak jsem si uvědomil Boha.

Do svých 30 let jsem byl totální ateista. Nebyl jsem přímo nepřitelem náboženství, ale jaksi to šlo mimo mě. Nic jsem o tom nevěděl a přesto jsem se tvářil, že díky své inteligenci nemohu něco tak absurdního a archaického, jako je víra v Boha, přijmout. Rodiče i celá společnost mě takto vychovávali. Zajímalo mě pouze to, z čeho jsem mohl mít přímý užitek. Žít si a užít si, to bylo moje krédo. Kouřit jsem se naučil ještě dříve než psát a počítat. Ani alkohol nenechal na sebe dlouho čekat. Mé jednání nepodléhalo žádným usměrněním a sám jsem nebyl schopen vážné úvahy. Stal jsem se platným členem této společnosti. Pouhým konzumentem. „Smysl života? Co je to za blbost?“, řekl bych ještě před léty. Na podobné otázky nemá člověk čas a ani důvod se jimi zabývat. Pomalu se z něho stává uhlazené zvíře a jeho myšlení degeneruje, stejně jako jeho tělo.

Až jednou nás navštívili svědkové Jehovovi. Většina lidí před nimi zavírá dveře, já však byl zvědavý. Zvědavost a touha po poznání, navzdory mým neslavným školním úspěchům, byly hlavním důvodem, proč jsem s celou rodinou spolu se svědky zahájil domácí studium. Právě oni mě donutili klást si důležité otázky. Začal jsem vážně přemýšlet o Bohu. Svědkové Jehovovi mě přivedli na cestu, avšak se zavázanýma očima. Coby pokročilému zájemci se mi dostal do ruky časopis *Návrat k Bohu*, který vydává Mezinárodní společnost pro vědomí Kršny,

známá také pod názvem hnutí Haré Kršna. Po jeho prostudování jsem měl z hlavy včelí úl. Ne však dlouho. Mnoho, nebo spíše většina ideí byla naprosto stejná. Odlišnosti byly pouze ve způsobu uctívání, v míře poznání, v poctivějším přístupu a v konečném výsledku. Nejprve jsem přijal vše společné a jednoznačně odmítl názory odporující učení svědků Jehovových. Byl jsem takto vycvičen. Zřejmě v mé drezduře došlo k chybičce a já začal užívat rozumu. To, co jsem vyřadil, jsem znovu podrobil přísné analýze. Svědkové Jehovovi však odmítají jakýkoliv jiný názor a považují jej za učení Satanovo. Hned při první konfrontaci s vědeckým poznáním se projevíli jako zatvrzelí a omezení lidé. Nedohodli jsme se a po roce a půl společného studia Bible a jiných literárních pomůcek jsme se rozešli. Zůstali jsme sami.

Za tu dobu, co jsme se svědky po večerech prožili, jsme si na ně zvykli a bylo nám to trochu líto. Nešlo však o ně. Šlo o něco mnohem důležitějšího. Nešlo o to být za každou cenu věrným svědkem Jehovovým a proto odmítat vše, co se jen trochu liší. A nešlo ani o nějaký přechod z jednoho náboženství na druhé. Náboženství (jinými slovy nauka o Bohu, nejvyšší poznání, či absolutní pravda) je jen jedno. Stal jsem se hledačem Pravdy. Nezaujatým a upřímným hledačem Boha. Hledal jsem nektar v čisté podobě a z mé cesty mě nesvedli žádní „proroci“, ani kdokoli jiný. Začal jsem objednávat jednu knihu za druhou, všechny dostupné materiály s vědeckou tematikou. Nakladatelství *Bhaktivedanta Book Trust* je snad nevyčerpatelná studnice duchovního poznání. Moje první kniha byla *Vědecké poznání duše*. Za ní následovaly tituly *Kršna, Nejvyšší Osobnost Božství I a II*.

První zásada, kterou jsem okamžitě přijal, bylo vegetariánství a nezabíjení žádných živých bytostí. Je to velice důležitá zásada vlastní všem svatým lidem. Tím můj

duchovní růst na chvíli polevil a já měl za to, že jsem pro svůj pokrok již udělal dost. Díky změně zaměstnání jsem se dostal mimo rodinu a domů se vracel jen na víkend. Fáral jsem na Kladně a byl jsem asi jediný horník vegetarián na Kladensku. Zkusil jsem si znovu zapálit cigaretu a za pár dní jsem byl zase kuřák. I do *Kahanu*, hornické hospůdky jsem si zašel a občas hrál karty a kázal o odmítání masa, nesmrtnosti duše, nenásilí, o všem, co jsem věděl o Kršnovi. Říkal jsem si, že Kršna je absolutní a že miluje všechny živé bytosti. Proč by Mu vadilo, že si občas dám to pivo a že kouřím. Tehdy jsem nechápal k čemu jsou usměrňující zásady a proč jsou tak důležité. Klopýtal jsem. Občas jsem také upadl a skutálel se kousek zpátky.

Stesk po rodině, nadměrné fyzické zatížení, strach z budoucnosti při tomto způsobu života a hlavně Pánova milost mě přivedly k rozvážání pracovního poměru a k návratu k rodině. Neměl jsem práci a nebylo snadné uživit rodinu. Věděl jsem, co mám dělat, ale nedělal jsem to. Čekal jsem na příhodnou dobu. Doslova jsem stagnoval v duchovním pokroku a nebyl jsem daleko úplnému pádu. Již několik měsíců před tím jsem si objednal *Bhagavad-gítu*, jádro védské moudrosti. Už jsem na ni dávno zapomněl a když jsem dostal lístek s tím, že pokud mám zájem, mohu ji obdržet, nevyjádřil jsem se. Stála 190,- Kčs a my byli bez peněz. Objednávka ležela na lednici snad měsíc. Jednou ji má žena tajně vyplnila a poslala. Věřte či nevěřte, když nám ji pošta doručila, měli jsme na ni. Začal jsem si v ní číst a pomalu jsem přicházel k sobě. Ty tam byly neřešitelné problémy. Můj život zase dostal spád. Jen s kouřením jsem nemohl skončit. Dal jsem si termín. Pojedu na Kršnov Dvůr a přestanu.

Jednoho dne jsme se já a moje starší dcera vydali na cestu do Městečka u Benešova. Hned pod zastávkou je bývalá usedlost v zuboženém stavu. Byl jsem velice zvědavý, ale také jsem se ostýchal. U velkých vrat do dvora nás přivítal veliký kocour. Seděl tam na zemi a jakoby na nás čekal. Jednou krátce zamňoukal, zvedl se a šel napřed. Dělal nám chvíli průvodce. Na dvoře bylo několik mužů s holými hlavami a před nimi se tyčila hromada kamení. Rozebírali staré zdivo a připravovali kameny na novou stavbu. Zeptal jsem se hned toho prvního na Jaroslava Vokouna, neboť on se mnou v té době vedl korespondenci. Ani jsem netušil, že oním prvním oslo-

veným byl zrovna vedoucí chrámu, žák Šríly Prabhupády, Turija Prabhu. Zavolal okamžitě nahoru do okna a Jaroslav sešel dolů. Když jsem ho spatřil, utrpěl jsem mírný šok. Mladý, pohledný, štíhlý a nevysoký muž v kněžské sutaně do Kršnova Dvora nezapadal. Po vystoupení z řad pokročilých zájemců svědků Jehovových a hlavně po jejich nenávislné propagandě, jsem neměl o křesťanech zrovna valné mínění. Vyšli jsme po schodech a pak nás přivítala mladá žena v typickém indickém sári. Oba dva, kněz i dívka, byli moc milí. Šli jsme do chrámu. Nikdy jsem nebyl v jiném svatostánku nežli v kostele. Nevěděl jsem, co mám dělat a nebyl jsem ve své kůži. Pozoroval jsem každý jejich pohyb a zopakoval po nich poklonu před oltářem. Posadili jsme se do lotosového sedu a potichu si povídali. Oni celí i jejich hlasy byli krásné, příjemné a upřímné. Nic takového, s čím se setkáváme u těch, kdo se mermomocí snaží udělat dojem. Jeden bhakta (oddaný Kršny) mě pak provedl okolím a Turija Prabhu vozil naši Lucku na koni. Po poledni se přijímalo prasádam, jinými slovy byl oběd. Nejí se však obyčejné jídlo, ale jídlo vařené pro Šrí Kršnu. První, kdo jídlo ochutná, je Nejvyšší Pán. Jídlo se obřadně obětuje na oltáři a s náležitou úctou rozdává. Vždy je několik chodů a jídlo je velice chutné, zdravé a očišťuje tělo i duši. Je to velice příjemný způsob uctívání Boha. Vždyť se říká, že láska prochází žaludkem. Po prasádam jsme se ještě chvíli zdrželi a pak se plni dojmů a duchovně posílení vraceli vlakem domů.

Návštěva na Kršnově Dvoře splnila mé očekávání. Nabyl jsem jistoty, že se ubírám správným směrem. Duchovně nabitý jako baterie jsem dělal pokroky jeden za druhým. Okamžitě jsem přestal bez veškerých potíží a abstinencíh příznaků pít a kouřit a začal jsem se více věnovat duchovnímu životu. Doma jsme začali vařit prasádam, společně číst z knih Šríly Prabhupády a zpívat Haré Kršna mahámantru.

Další z mnoha kroků vedoucích ke zkvalitnění duchovního života a k zamezení nežádoucího rozptylování je odbourání všech činností, které nejsou nutné či důležité, nebo vůbec nemají žádnou spojitost s oddanou službou. Vyřešil jsem to radikálně. Prodal jsem zánovní barevný televizor a za část utržených peněz koupil telátko jalovičku. Když něco dělat, tak pořádně. Jakýpak by to byl duchovní pokrok ruku v ruce s horro-

kriminálkami, sexem a sugestivními reklamami v televizi. Nemluví o zbytečné ztrátě času, kterého nikdy není nazbyt. Jalovička, bude-li si Kršna přát, dospěje, otelí se a bude z čeho připravovat Kršnovi dobrá jídla. Bude nás živit. Zatímco televize nám ničí oči, charakter a tahá z nás peníze. Jak by řekl rozumný obchodník, byla to skvělá transakce...

napsal bhakta Vlasta Ježek, Žďov 5
431 55 Radonice u Kadaně

Poznámka redakce:

Bohužel jsme nemohli otisknout celý Vlastův nadšený článek. Proto připojujeme alespoň krátkou zprávu z naší návštěvy u Ježků:

Rodina Ježků září štěstím a pohodou. Je vidět, že všichni mají stejný cíl, společně chtějí potěšit Kršnu. A Kršna se u nich má opravdu dobře. Obývací pokoj se proměnil na chrám, obytná stěna na oltář. Z magnetofonu se stále line příjemná melodie Haré Kršna mahámantry a z kuchyně vůně připravovaného jídla pro Kršnu. Každý večer, když zpívají kirtan, musí však zavřít okna, aby nerušili sousedy. Společně jsme se naučili zpívat modlitbu k Pánu Nršinhadévu, ve které jsme Ho prosili, aby nám pomohl zničit nevědomost, která z lidí činí demony a aby tak

mohli porozumět smyslu lidského života.

V pátek 25. září, jsme byli na návštěvě u bhakty Romana Barinky ve Svitavách, který praktikuje bhaktijógu doma, protože je studentem 3. ročníku gymnázia. Pozval své přátele a zájemce o vědomí Kršny do svého chrámu Kršny v dětském pokoji, kde jsme uspořádali malý program - společně jsme zpívali Haré Kršna, povídali si o Kršnovi a jedli prasádam. Bylo to moc pěkné a všem nám to dodalo více nadšení do další služby Kršnovi.

Poklad Svatého jména

Když Šríla Prabhupáda přišel v roce 1965 do Ameriky, měl jen 40 rupií. Ve svém srdci ale nesl ten nejcennější poklad - Svaté jméno Nejvyšší Osobnosti Božství, Šrí Kršny. Poté, co zasadil zvuk Haré Kršna mahámantry do tvrdé asfaltové půdy západního velkoměsta New Yorku, vyrostl překrásný strom - strom, který byl předpovězen již ve *Šrí Čaitanja-čaritamrte* - Mezinárodní společnost pro vědomí Kršny (ISKCON), která rozšiřuje po celém světě plody Svatého jména, tedy vědomí Kršny, čistou lásku k Bohu.

Zpívání Svatého jména je podstatou našeho hnutí. Zpívání Svatého jména je podstatou našeho vlastního duchovního pokroku. A prostřednictvím tohoto Svatého jména dosáhneme lásky k Bohu a vrátíme se zpátky do duchovního světa. Ze všech pokynů, které nám dal Šríla Prabhupáda, je podle jeho slov

zpívání Svatého jména to nejdůležitější. Zpívání tvoří začátek, prostředek a cíl našeho vědomí Kršny.

„Neexistuje poznání, které by bylo čistější než Svaté jméno, a neexistuje požehnání, které by bylo mocnější než Svaté jméno. Neexistuje meditace, která je účinnější než Svaté jméno a nic není lepší než dosažení toho, co získáme prostřednictvím Svatého jména. Neexistuje žádné větší odříkání než zpívání Svatého jména a není většího pokoje, než který pocítíme při Svatém jménu. V tomto světě neexistuje zbožnější činnost, než přijetí Svatého jména, a neexistuje cíl, který je více hoden dosažení než ten, kterého je dosaženo prostřednictvím Svatého jména, neboť jím dosáhneme nejvyššího osvobození, nejvyššího postavení a nejvyššího míru.“

„Svaté jméno je nejvyšší formou oddanosti; je nejvyšší formou uctívání, ke kterému může živá bytost dospět; je vyjádřením nejvyšší lásky, a je nejvznešenějším způsobem vzpomínání na Pána. Svaté jméno je příčina všech příčin, Nejvyšší Osobnost Božství a jako duchovní vůdce a osvoboditel je v nejvyšší míře hodno uctívání.“

„Když zpíváme Svaté jméno vážně a upřímně, pocítíme transcendentální blaženost, která roztancuje naše srdce. Tato blaženost je základní povahou Svatého jména; protože je plno nedostižného štěstí Pána a Jeho zábav, je konečným cílem každé živé bytosti.“ (Šríla Bhaktivinoda Thákura)

„Svaté jméno Kršny je transcendentálně blažené. Rozdává všechna duchovní požehnání, protože je samotný Kršna, zdroj všeho štěstí. Kršnové jméno je úplné a je podobou všech transcendentálních nálad. Svaté jméno není za žádných okolností hmotné a není o nic méně mocné než Kršna samotný. Protože se Kršnové jméno neznečistí hmotnými vlastnostmi, je vyloučeno, aby bylo spojeno s májou. Kršnové jméno je stále osvobozené a duchovní, nikdy nepodléhá zákonům hmotné přírody. To vše proto, že jméno Kršna a Kršna samotný jsou totožní.“ (Padma Purána)

„Nevím, kolik nektaru vytvoří dvě slabiky 'Krš-na'. Když je zpíváno Svaté jméno Kršny, zdá se, že tancuje v ústech a my toužíme mít víc a víc úst. Když toto jméno vstoupí do ušních dírek, přejeme si mnoho miliónů uší. A když Svaté jméno tancuje v srdci, přemůže i mysl, čímž všechny smysly přestávají být aktivní.“ (Šríla Rúpa Gosvámí ve Vidagdha-mádhava)

Svaté jméno se neliší od Kršny, Nejvyšší Osobnosti Božství, a když je zpíváno bez přestupků, Kršna se na jazyku zpívajícího zjeví osobně. Z tohoto důvodu si oddaný říká: „Nač je mi jeden jazyk? Chtěl bych mít milióny jazyků. Nač jsou mi jen dvě uši? Takto můžu o transcendentálnosti Kršny slyšet jen velmi málo. Chtěl bych mít milióny uší.“

Jak zdůrazňuje *Brhad-náradíja Purána*, zpívání Svatého jména není jen nejmocnější duchovní metodou, ale je také vůbec jedinou metodou duchovního poznání v Kalijuzi: „V tomto věku Kali není žádná jiná možnost, žádná jiná možnost, žádná jiná možnost pro duchovní pokrok, než Svaté jméno, Svaté jméno, Svaté jméno Pána.“

To se potvrzuje v díle nazvaném *Kali-santarana Upanišad*: „Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré / Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré. Těchto 16 jmen složených ze 32 slabik je jediným prostředkem proti hrůzným vlivům Kalijugy. Prozkoumáte-li všechny védské spisy, nenajdete vznešenější náboženskou metodu pro tento věk, než zpívání Haré Kršna.“

O působení Svatého jména můžeme slyšet v díle nazvaném *Brhad-bhágavatámṛta* (1.9) od Šríly Sanátany Gosvámího: „Sláva blaženému Svatému jménu Šrí Kršny, které způsobí, že oddaný zanechá všech konvenčních náboženství, meditace a uctívání. Když je živá bytost vysloví nějakým způsobem byť jen jednou, Svaté jméno jí přinese osvobození. Svaté jméno Kršny je nejchutnějším nektarem. Je mým životem a mým jediným pokladem.“

V *Čaitanja-čaritámṛtē* je řečeno: „Ze všech devíti procesů oddané služby je nejdůležitější neustálé zpívání Svatého jména Pána. Ten, kdo zpívá a vyhýbá se deseti přestupkům, dosáhne lehce nejcennější lásky k Bohu.“ (Antja 4.71)

To předpokládá, že jsme při zpívání vyvinuli vyšší chuť. Šríla Rúpa Gosvámí k tomu píše v *Nektaru pokynů*: „Svaté jméno, povaha, zábavy a činnosti Kršny jsou transcendentálně sladké jako cukrkandl. Ačkoliv jazyk člověka postiženého žloutenkou avidji (nevědomostí) nemůže ochutnat nic sladkého, je úžasné, že pouhým každodenním pečlivým zpíváním těchto sladkých jmen se na jazyku probudí přirozená chuť a jeho nemoc se postupně vymýtí i s kořeny.“ (verš 7)

Proto zpívejme neustále:

Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré

Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré

a buďme šťastni!